

Die wij denken

nieuwe gedichten

Huub Oosterhuis

Huub Oosterhuis
DIE WIJ DENKEN

nieuwe gedichten

ten have

MORGEN

Je kreeg een doodskest om je heen.

Je schopt het deksel los
en staat op tintelende voeten.

Een hand trekt je de afgrond uit.

WACHTTIJD

Ik ben niet klaar
ik luisterwacht

ik hoor een oude vervelozige vrouw
zij lispelzingt mijn eerste lied

‘Zolang...’

Hoezo hoelang?
Het kan vannacht gebeuren –
ik stel het me niet voor.

Ben bang voor brandende bomen
laaiend woud
vlamvattende kinderharen
vuur slaat in
hun kleine zachte geslachten

Zolang er mensen zijn.

Ik wacht op niets
dan lentelicht
en vingertoppen

lippen mogen ook

en hou van rozen.

ZILVERLINT

Er zou vlak boven Ongelukkenland
een zwevend eiland zijn
in voortijdstaal
Helpende Hand geheten –
het werd uit adem en goudzand
geweven.

Twee larven, daar verwekt,
wachten hun beurt af in de haven
om mens te worden.
'Ga jij, ik stuur jou,' roept een stem
'naar moeder Lientje in Uithuizermeeden
die haar lot niet dragen kan.'

Getweeën zeilen zij door tegenwind,
wassen knippen kappen haar,
doorvlechten haar gemoed
met zilverlint.

Zowaar een goede god bestaat
die mensen maar het liefst
aan mensen overlaat.

OPGEHEVEN HAND

Laat mij maar liggen
waar ik lig.

Stuur mij maar niemand
als het zover is.

Maar nu
maar stuur mij nu

als zij bestaat...
en als zij niet bestaat
roep haar
dat zij bestaan zal...

de lichtende
met opgeheven hand

voor wie mijn blind voortijlende
gedachtentrein

vaart mindert
remt

en nog net niet
van de rails vliegt

en in het niets
kiepert.

AAN DE ZUIDAS

Die wij denken
de ooit bedachte
die wij stotteren vrezen
bespotten twitteren
in tochtige uithoeken en broeikassen
diep overwegen
in haat- en aanbiddingsboeken
vleien en vervloeken
godalmachtig
die wij toezingen in basilieken
bij contrabassen en hoge
fluittonen huiverend
op knarsende knieën prevelend
om vergeving.

Die wordt gezegd dat hij het liefst
zou doen wat sterren doen en zeeën
witte wolken rozen:
schone natuur gevonden worden
schoner dan niets gedacht kan worden
willen zijn.

Hoogopgeleide denkers
weten dat hij niet bestaat
kom op, denk even na.
Maar om de hoek wordt hij vereerd
als goed fatsoen erbarming
zedewet en zielevonk
als innerlijke stem
en onverklaarbare genezing.